

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

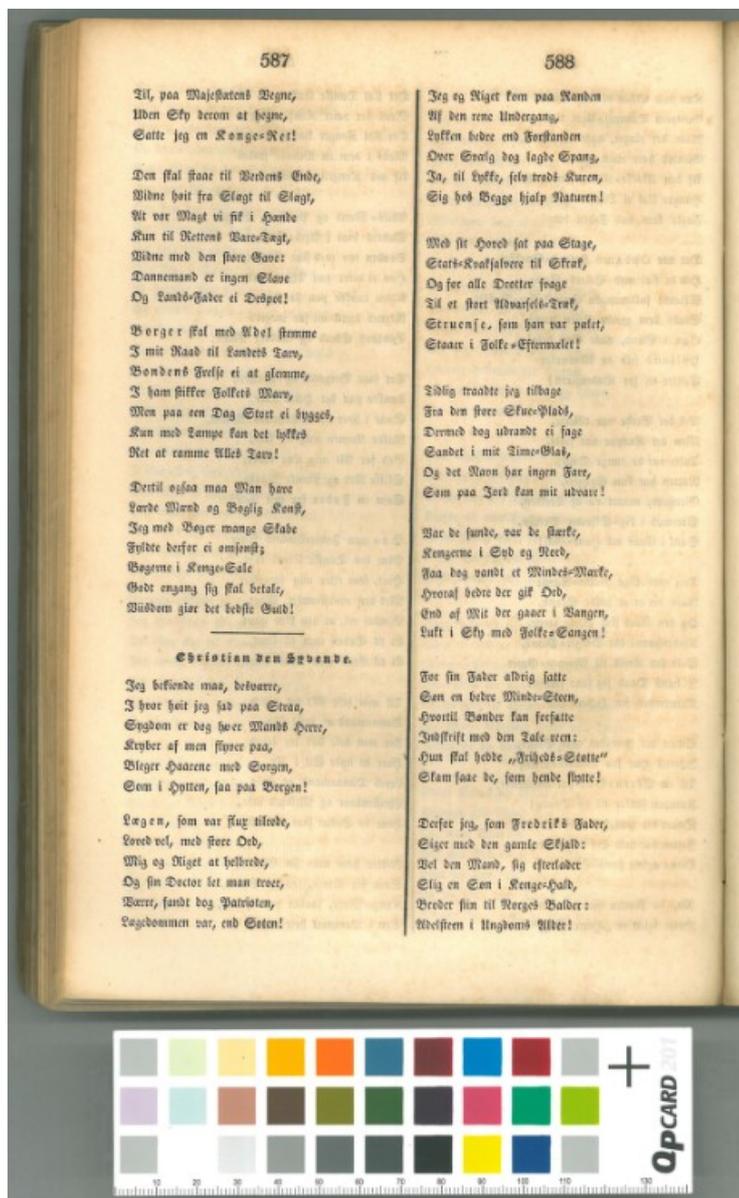
Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 587. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm1662/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til, paa Majsflaaten Begne,
 I den Sky derom at begynde,
 Sattede jeg en Konge-Ket!

Den skal staae til Verdens Ende,
 Midtveit fra Elagt til Elagt,
 At vor Magt vi sit i Gaende
 Kun til Næstens Bærs-Dag,
 Midtveit med den store Gave:
 Dønnemand er ingen Gave
 Og Land-Haver ei Døpset!

Borger skal med Adels stemme
 I mit Naad til Landets Lov,
 Bondens Fjels ei at glømme,
 I ham stikker Folkets Navn,
 Men paa een Dag Stort ei dugges,
 Kun med Kamp kan det lykkes
 Net at ramme Alles Lov!

Det vil ogsaa maa Man have
 Lærde Mænd og Boglig Kunst,
 Jeg med Bøger mange Slæde
 Fikste derfor ei omsonst;
 Begynde i Konge-Sale
 Gædt engang sig skal betale,
 Viddem giar det bedste Guld!

Christian den Gyend.

Jeg bekjende maa, betoerret,
 I hvor høit jeg sad paa Stuen,
 Sygden er dog her Mandt Hæret,
 Kryber af men slyger paa,
 Væger Haarene med Sorgen,
 Sten i Hjerten, saa paa Bergen!

Læg en, som var flug tilude,
 Lørd vel, med flere Død,
 Mig og Niget at helbrede,
 Og sin Doctor let man træder,
 Været, sandt dog Patrioten,
 Lørdommen var, end Støten!

Jeg og Niget kom paa Kanden
 Af den rene Undergang,
 Følten beder end Forskanden
 Over Svog dog lagde Spang,
 Ja, til Lykke, sels trædt Kuren,
 Sig heds Begge hjælp Naturen!

Med sit Hørd sat paa Stige,
 Stats-Konkaføret til Skraf,
 Og for alle Dretter soge
 Til et stort Hørdse-Test,
 Struense, som han var polit,
 Staaer i Folke-Hjertelet!

Tidlig traadte jeg tilbage
 Fra den store Skue-Plads,
 Derved dog udvandt ei fage
 Gædet i mit Time-Glas,
 Og det Naan har ingen Fare,
 Sam paa Jord kan mit udvare!

Var de funde, var de stærke,
 Kongerne i Svog og Ned,
 Haa dog vandt et Minde-Mærke,
 Hørdse bedre der gik Død,
 End af Mit der gaar i Bangen,
 Kust i Sky med Folke-Sengen!

For sin Fader aldrig satte
 Een en bedre Minde-Sten,
 Hørdse Bønder kan sefatte
 Indskrift med den Tale ven:
 Hun skal hedde „Friede-Stette“
 Skam saae de, som hende stotte!

Derfor jeg, som Fredrik's Haver,
 Ejer med den gamle Skjald:
 Vel den Mand, sig efterlader
 Sig en Een i Konge-Hald,
 Brøder sin til Kerges Halder:
 Vidstrem i Kongens Hæder!

